

1 Nisan'da ne olur?

Malumunuz...

Bu ay sonunda seçimlere gidiyor ülke.

Bu bir mahalli seçim elbette.

Etkisi genel seçimler gibi olmaz.

Ancak yine de 1 Nisan'da ne olur merak ediliyor.

İstanbul'u kim alır, Ankara'da kim önde gelir, İzmir belli gibi de, Bursa'da ne olur, Adana'da kim kazanır, Cumhuriyetçi mi, yoksa Millet İttifakı mı?

Herkes kendi bölgesine ve kendi beldesine bakarak merak ediyor sonuçları.

Ancak,

görüldüğü kadarı ile bu seçimlere olan ilgi çok az.

Öyle ki muhalefet miting bile yapmıyor.

İktidar cephesinin küçük ortağı da köşesinde oturuyor.

Arada bir 'twitlerle' idare ediyor.

Milletin de ilgisi bir o kadar az.

Bir bezginlik, yılgınlık, hatta karamsarlık görünümü var.

Bunun en önde gelen nedeni ekonomik kriz, hiç kuşkusuz.

Günden güne millet arasına bir kara duman gibi nüfuz ediyor.

Pazardaki, manavdaki, marketteki fiyatlar bunun göstergesi.

İşsizlik de bir o kadar önemli.

Zaten ekonomideki kriz sanayideki dönen çarkın durmasına neden oluyor.

Bu da işsizliği arttırıyor.

Ekonomi böyle, ya adalet nasıl?

O cephede de işler iyi gitmiyor gibi.

Çünkü;

Mülkün temeli olan adalet kurumu da en az ekonomi kadar derin bir krizi yaşıyor.

Adalet olan güven ciddi bir oranda sarsılmış durumda.

İktidar cephesinin adalet doğrudan veya dolaylı müdahalesi işi çok zora sokuyor.

Dünya adalet liginde gün be gün aşağı düşüyoruz.

Bu da milletin demokrasiye olan güvenini sarsıyor elbette.

Üstelik iktidar cephesinin vurdum duymaz halleri...

Muhalefet cephesinin çaresizliği ve bir şey yapamaması krizleri de daha derinleştiriyor.

Kısaca ülkede siyaset kurumu ilginç bir kilitleme ve tıkanma yaşıyor.

Hem iktidarı...

Hem de muhalefeti ile...

bu noktada muhalefeti de işin içine katıyoruz.

Çünkü:

Bu kötü tablodan iktidar kadar muhalefet de sorumludur.

Evet, iktidar beceri kabiliyetinin dibe vurması ile bu derin krize neden oldu.

Ancak muhalefet cephesinin de alternatif olamaması ile hep iktidarın ekmeğine yağ sürmeleri böyle bir kötü neticeye tetikledi hep.

Hatırlayın...

2018 seçimlerinde ana muhalefet İnce gibi bir seçeneği sahaya sürerek adeta iktidar cephesine çalıştı.

Sonuç belli:

İşte her sahada krizi yaşıyoruz.

Bizim şahsen Sayın Akşener'den bir ümidimiz vardı.

Muhalefet cephesini güçlendirir, belki Demokratlara bir destek verir diye.

Ancak o da "bir elmanın yarısı" olmaktan kurtulamadı.

Milliyetçi cephenin buruk bir uzantısı olarak kaldı.

Demokratlar ise pek sessiz, garip bir suskun, hatta çok fazla "uysallar."

Velhasıl:

Gelinen noktada siyaset kurumu yıpranmış, hatta tıkanmış durumda.

İktidarı ile, muhalefeti ile.

Bu nedenle 1 Nisan sonrası ne olur sorusunun da pek ehemmiyeti yok gibi, 31 Mart'taki siyasi sonuç açısından..

Zaten siyasi sonuçtan çok daha farklı bir sürece girecek gibi gözüküyor ülke.

Millet olarak bazı sıkıntılara hazırlıklı olmalıyız.

Hani iktidar "beka sorunu" deyip duruyor ya...

Onun gibi 1 Nisan sonrası gerçekten de bir "beka" sorunu ile yüzleşebiliriz.

Neden mi?

Ülkenin beş yüz milyar doları aşan borç yükü ciddi bir yük de, ondan...